

Z á z n a m

Dne 9.3.1949 odebral jsem se na ústní příkaz senátního předsedy státního soudu, oddělení v Brně, Dr Jaroslava Hornanského do věz nice okresního soudu v Uherském Hradišti v doprovodu šéflékaře krajského velitelství SNB v Brně, dr Miloše V l ů k a a zapiso vatele Karla Kučery, aby vhodnými a diskretními otázkami, jakož i zběžným lékařským vyšetřením tělesného a psychického stavu vy- šetřovanců ve věci Or II 115/49 zjistil, nebylo-li použito při předběžném šetření nevhodných a neobvyklých způsobů při výele- ších. Tento příkaz mně byl dán, ježto Dr Jaroslavu Hornanskému došly v tomto směru konkrétní stížnosti.

Šetření se konalo v oddělené místnosti přímo ve věznicí okres- ního soudu v Uherském Hradišti. Přítomni byli pouze podepsaní se zapisovatelem státního soudu, Stalo se tak u příležitosti prohlášení usnesení o zavedení přípravného vyšetřování a uva- lení řádné vazby vyšetřovací.

Zjištěno bylo:

1/ Jiří M a l á š e k, nar. 28.9.1909 v Čebíně, škol.rada min. školství.
Vyšetřován 31.12.1948 až do 1.1.1949.

Udává, že při výslechu byl insultován pěstmi do hlavy, takže krvá cel značně z nosu. Byl položen obličejem dolů, pravděpodobně gumovými obuškami, hlavně v krajině hrudní, bederní, zadnice a v průběhu obou nohou. Zmíněné krajiny po několika údech vyka- zovaly jednoduší haematom barvy velmi tmavé. Zvláště byl tloučen na obou chodidlech, kde vznikly puchýřovité haematomy. Byl prý nucen dělat dřepy a při pádech byl kopán. Byl odveden do jiné místnosti, kde musel ponořovati holé nohy do studené vody. Dále bylo užitó během vyšetřování elektrického proudu a to tak, že mu byly vloženy do obou botúelektrody, pravděpodobně aluminio- vé a boty takto opatřené musel obout na bosu. Byl položen na postel, načež přes zvláštñ aparaturu byl několikrát sapínán proud ze sítě. Cítil prý v celém těle nesnesitelnou bolest a křeče. Během vyšetřování několikrát omdléval a byl při tom po- léván studenou vodou. Tento výslech trval do druhé hodiny ranní. Po výslechu byl položen na železné lůžko a každá ruka připoutána zvlášt americkými pouty ve vzpažené poloze k železné tyči hlavy postele. Fonšvadě znovu omdléval, byla mu jedna ruka uvolněna.

Následkem tohoto počinání zvrátil prý po 17 dní veškerou potravu a to z počátku i tekutiny. Zvrátil prý několikrát i krev. Dále močil krev. Byl ošetřován lékařem a do 7.2. nevstal z lůžka. Ošetřující lékař mu nařídil držet dietu asi do dubna.

Status praesens: střední postavy, kostra a výživa přiměřená, bledý
Odpovídá tiše, ustrašeně a nejistě a projevuje
chováním i slovy stále obavy zjemná před opakováním popsaného
způsobu vyšetřování. Nálady plačtivá. Třese se na celém těle.
V obličeji má náskuby svalů. Výstupky mozkových nervů na tlak
citlivé. Oboustranný nystagmus. Nepravidelné kolísání v Romber-
gově pozici. Na srdci tachycardia. Diferenciace citlivostní v
insultovaných částech zad a nohou /částičná anaesthesia/. Na
ploskách nohou zjištěny nepatrné křivky insultace. Uprostřed
pravé nohy zjištěna pigmentace v rozsahu velikosti dětské dla-
ně. Za daných okolností nebylo možno provésti podrobnější vy-
šetření ledvin.

2/ Bohuslav K o u k a l, nar. 15.12.1905, v Brně, úředník.
Bývalý polit.vězeň. Vyšetřován po několik
dnů

Čtyřikrát použito insultace tloučením na chodidla. Poposud znatelné
jizvy na ploskách obou nohou. Jednou po vyšetřování užito opa-
kovaného elektrického proudu. Způsob insultace a užití elektric-
kého proudu jako ad 1/.

3/ Pavel D ě d i š í k, nar. 23.5.1906 v Břestě, profesor.

Vyslýchán třikrát. Tlučen do obličeje,
tlučen přes obě šlapky. Následná otoky nohou s těžkými haematomy.
Užito elektrického proudu. Kopán do zad. Nyní ležec na zářít led-
vin. Dieta. 14 dní prý nemohl chodit. Těžko chodí. Paresthesie
obou nohou, více vpravo. Na nohou ještě patrné známky insultace.
Tělesně slab, značně bledý, seklý. V chůzi nejistý, potácí se.
Trpí nespavostí, stálými strachy. Narvození náskuby obličejeových
svalů. Třes celého těla. Nálada plačtivá.

4/ Antonín O n d r á š e k, nar. 2.6.1916 v Sivicích, úředník.

Tlučen do obličeje, dvakrát tlučen
gumovými obušky do chodidla. Zůstal dva dny ležet v místě vyše-
třování. Nožen 14 dní na ošetřovnu.

-3-

5/ Josef P o u l, nar.2.5.1910, Radostice, profesor náboženství
Tlučen přes obličej, takže krvácel z nosu a
oběhaje. Jedenkrát tlučen přes šlapky, dvakrát užito elektrické
proudu. Třes celého těla. Mladá plachtivá.

6/ Karel F r o c h á z k a, nar.5.2.1920, Brno, úředník.
Tlučen do obličeje, jedenkrát tlučen
přes obě šlapky. Dosud známky insultace na nohou. Počínající
TBO plíc /susp./ .

7/ Dr Rostislav S l a v o t í n e k, nar.27.4.1907 v Řesovicích,
profesor.
Tři rdy vyslýchán, insultován, jedenkrát užit opakovaný elek-
trický proud.

8/ Josef K a l ť í k, nar.9.2.1921 v Brtnici, kovář.
Tlučen do obličeje a hlavy, porouchán
v dřepu a předpažení tak dlouho, až dvakrát padl, při čemž
insultován.

9/ Doc.Dr Vladimír K l u s k a, nar.29.8.1909, Šebín, lékař.
Insultován v obličeji a tlučen
po šlapkách.

10/ František J i n d r a, nar.26.7.1918, Svirna, strojevedoucí.
Tlučen přes obě ohodidla, 3 dny ne-
schopen chůze. Užito elektrického proudu.

11/ Štěpán D a n ě k, nar.13.2.1911, Velehrad, úředník.
Tlučen hadicí na jedno ohodidlo.

12/ Tomáš H o l ť í k, nar.5.2.1915, Louka, dělník.
Tříkrát vyslýchán, dvakrát tlučen hadicí
přes šlapky, takže týden nemohl chodit. Jedenkrát užito opako-
vaného elektrického proudu. Během vyšetřování dvakrát odešla sa-
movolně stolice.

13/ František Š r á m e k, nar.2.10.1904, kolářský dělník.
Několikrát uhozen do obličeje. Tlučen
gumovou hadicí na obě šlapky.

-4-

14/ Miroslav K o s l o v s k ý, nar. 26.10.1922 v Brně, posluchač filosofie. Mnohokrát vyslýchán, tlučen do obličeje, udeřen do prsou, takže došlo ke zlomení pátého a šestého žebra. V místě skloubení kosti hrudní vyřinutý calus. Stalo prý se v místě zatčení v Hradci Králové. Při výslechu v Uherském Hradišti tlučen na klapy. Značná tělesná slabost a vyčerpání.

15/ Laděš M a t ý s e k, nar. 12.6.1908, úředník.
Insultován jako ad 1/, jedenkrát užit elektrického proudu, nervově zhrouten.

16/ Jakub D r k a l, nar. 13.11.1909, Bošovice, profesor.
Jednou tlučen přes klapy.

17/ Jaroslav N o v á k, nar. 21.1.1919, Velký Týnec, zaměstnanec ČSD.
Dvakrát při výslechu tlučen do obličeje. Těžká neurasthenie.

18/ Josef N e s r s t a, nar. 27.2.1909, Praha, úředník.
Jednou tlučen na klapy, jednou použito elektrického proudu.

19/ Antonín M a c h, nar. 16.5.1917, Vertýn, úředník. Při výslechu výslechu ponechán v dřepu.

20/ Ladislav D o h n a l í k, nar. 13.3.1920, Kroměříž, odb. údit.
Při dvou výsleších tlučen na obě chodidla.

21/ Jaromír H r a b a l, nar. 28.6.1915, Uhřetice, profesor.
Tlučen do obličeje a hlavy. Jedenkrát tlučen přes chodidla. Dřepy až do vyčerpání. Pět dní nemohl chodit. Naprosto časově i místně desorientován.

22/ Dr Jan F i š t ě l á k, nar. 6.2.1910, Ledoňov, úředník.
Mnohokrát vyslýchán. Při výsleších tlučen do hlavy a do obličeje. Během výslechu dřepy až do vyčerpání. Několikrát užit elektrického proudu. Léčen na zánět ledvin. Úplně nervově zhrouten, pláče.

-5-

23/ Dr Vojtěch J a n d e š k a, nar. 3.12.1914, vrb.min.komisař
polit.vězeň, 30%ní invalida.

Vyslyšen týden, 3 dny a 2 noci. Melancholis, deprese. Odpovídá
vyhýbavě a nepřesně. Projevuje zásadní nedůvěru a strach.

24/ Dr Ieetr L e v í š e k, nar.13.10.1905, Pambocnice, úředník.
Čtyřikrát vyslyšen. Insultován.

Užito opakovaného elektrického proudu. Nervově zcela zhrouten.
Pláče. Při anamnése padá, byla mu poskytnuta pomoc zachycením
při pádu.

25/ Tomáš G a j d a, nar.7.3.1900, Strážnice, typograf.

Při výsledku několikrát ubožen do obličeje.

26/ Zdeněk S v o b o d a, nar.7.6.1913, Bosohory, profesor.

Vyslyšen dvakrát po dva dny. Vědy
insultován, tlučen přes záda a chodidla. Užito dvakrát opakova-
ného elektrického proudu. Časově i místně desorientován, nervově
úplně zhrouten.

27/ Jiří B l o r i á n, nar.21.4.1910, Lipník, úředník.

Dvakrát vyslyšen, po každé insulto-
ván, tlučen do obličeje a přes šlapky. Jednou užito opakova-
ného elektrického proudu.

28/ Bohumil V e s e l ý, nar.13.8.1902, Strážnice, tiskař.

Při výsledku tlučen do obličeje.

R e s u m é :

Co stránce výživy je stav vyšetřovanců uspokojivý. Lokální
nálezy zevní celkem skromné, vzhledem k tomu, že je zde značný
časový odstup do doby výsledku, které se daly udělnivě během
měsíce ledna.

Celkem podrobena lékařskému vyšetření 63 osob, z nichž 28 uvádělo
různé druhy insultace. Ve 13 případech bylo užito opakovaně elek-
trického proudu. Z vyšetření je patrné, že užití elektrického
proudu při vyšetřování má za následek vysoké procento poruch ve

sféře psychické i nervové i po značném časovém odstupu. Ostatní použité prostředky při vyšetřování zanechaly podstatně menší procento poruch, patrných ještě po tak dlouhém časovém odstupu.

Během anamnestického vyšetření lékařského všech osob bylo konstatováno, že žádná vyšetřovaná odmítla jakékoliv informace, dotýkající se zdravotního stavu v průběhu vazby.

Tento záznam je byl sepsán z poznámek, pořázených dne 3.3.1949.

V Brně dne 10.3.1949.

Úřední lékař KV SNB Brno:

dr V l š e k v.r.

Vyšetřující soudce:

Dr F l o r i á n v.r.

Václav Černý Vývoj a zločiny panslavismu

Panslavie ve světle Slávie politické a demokratické

Bude vždy ke cti českého národa, že nepotřeboval cizí pomoci a již na samém prahu svého obnoveného národního života stačil sám rozptýlit neblahé mlhy rodícího se panslavismu.

Vědecky vzato, již sama generace Kollárova jeho iluze rozbíjí: patriarcha českého obrození, zakladatel evropské vědy o Slovanech Josef Dobrovský, společný učitel celé generace Kollárovy, nikdy nebral Kollárovu mýtománii vážně. Velká vědecká a kulturní česká jména doby od počátku se dělí do dvou táborů: Šafařík a Jungmann na straně Kollárově, Palacký i Čelakovský na straně odpůrců; k těmto přejde záhy i Šafařík. Do r. 1826 je Kollár především básníkem, od té doby až do smrti nepřetržitě stavitelem svého chrámu Slávie: ale již v lednu 1827 odmítá Palacký Kollárovi otisknout v *Časopisu Muzea Království českého* - byl to v tu chvíli orgán české vědy, a jediný - pověstnou rozpravu o původu

jména Slovan. „Germanizování a frankizování v historii právě tak nepravé a škodné jest jako nemírné slovanění...“, píše mu v r. 1830, „toto jest upřímné vložení smyslu mého; vím já, co pravdě a co příteli dlužen jsem.“²⁾ Vědecké vyvrácení Kollárovy pavědy, třeba současné s jejím vznikem a velmi záslužné, zajisté však nestačilo; třeba vůbec neobsahoval politického programu a byl zcela politicky nevinný ve svých úmyslech, Kollárův panslavismus *byl* politickým nebezpečím. Po té stránce je od něho národní život vyčištěn až v druhé půli let čtyřicátých společným dílem generace Kollárovy a mladší. A zase to byli Čechev sami, kteří dovedli realisticky sáhnout na kořen zla a odhalit - první - v zájmu vlastním a v zájmu *Evropy* hrozivost nového mýtu ve chvíli, kdy už za hranicemi jejich vlasti kusem světové politiky *byl*.

Pro každého Čecha, jenž nad tímto kusem národní své historie duchovní a politické přemýšlí, je tato historie plna

vášnivého vzruchu a vytváří opravdový případ svědomí. Pro každého Evropana je stejně životně důležitá. Měl by ji alespoň znát. Bude mít právo soudit o ní jinak než my. Je to historie, jež trvá dosud. Vytvořila evropský rok 1918. Vytváří rok 1948. Ze stanoviska českého tato sto let stará historie znamená *zrození* československé *politiky*, původ prvního českého politického programu národního. Zakládá linku, jež vede k Masarykovi, Benešovi a Československu let 1918 -1948. Vše se podle ní vývoj českého demokraticismu a *realismu*. Ze stanoviska evropského je to historie nejvýznamnějšího kulturně politického *démaskage*, jímž mohl jejímu zdaru politicky prospět malý národ. Toto *démaskage* má tři hlavní rysy, jež nesmějí být puštěny ze zřetele: panslavismus je usvědčen *českou politikou*, ana se právě rodí; usvědčení se děje na základě *reálné znalosti Ruska*; a uskutečňuje se jménem *západní myšlenky demokratické*. To jsou tři fakta kardinálního významu.